

- die elkaar kruisen en de kettingen omranden,
- met openingen van 4 mm × 4 mm,
- met afmetingen van 100 cm × 201 cm,
- waarvan de vezels van glas zijn en met styreen-acrylaat-copolymeerplastic zijn bekleed,
- dat niet is vervaardigd met rovings,
- met een gewicht van 136 g/m²,
- met een kettingdichtheid van 415 tex
- en een inslagdichtheid van 132 tex,

geacht worden te voldoen aan de eigenschappen die worden genoemd in punt 14 van de considerans en artikel 1, lid 1, van verordening (EU) nr. 138/2011 van de Commissie van 16 februari 2011 tot instelling van een voorlopig antidumpingrecht op bepaalde open weefsels van glasvezels van oorsprong uit de Volksrepubliek China ⁽¹⁾, namelijk

- open weefsels
- van glasvezels,
- met een celgrootte van meer dan 1,8 mm in zowel lengte als breedte,
- en met een gewicht van meer dan 35 g/m²,

zodat Taric-code 7019 59 00 10 aldus moet worden uitgelegd dat het hierboven beschreven materiaal als zodanig daaronder valt, daarbij ook rekening houdend met de tariefindeling en de verschillende taalversies van het gemeenschapsrecht?

- 2) Zo ja, kan dan krachtens het gemeenschapsrecht vrijstelling van betaling van het antidumpingrecht worden verleend aan een natuurlijke of rechtspersoon die zich verlaat op de tekst van de verordening zoals deze is gepubliceerd in zijn nationale taal — zonder zich ervan te vergewissen dat er geen betekenisverschillen met andere taalversies zijn — en, op basis van de algemeen gangbare betekenis van de bewoordingen van de regeling in zijn taal, in de Europese Unie een buiten de Europese Unie vervaardigd product invoert dat volgens de hem bekende taalversie geen product is waarvoor het antidumpingrecht geldt, ook al kan uit een vergelijking

van de verschillende taalversies van de gemeenschapsregeling worden afgeleid dat het product naar gemeenschapsrecht wel aan het antidumpingrecht is onderworpen?

⁽¹⁾ PB L 43, blz. 9.

Hogere voorziening ingesteld op 1 maart 2013 door de Bondsrepubliek Duitsland tegen de beschikking van het Gerecht (Achtste kamer) van 18 december 2012 in zaak T-205/11, Duitsland/Commissie

(Zaak C-102/13 P)

(2013/C 164/13)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Bondsrepubliek Duitsland (vertegenwoordigers: T. Henze en J. Möller, gemachtigden)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

Rekwirante verzoekt het Hof:

- de beschikking van het Gerecht van de Europese Unie van 18 december 2012 in zaak T-205/11 te vernietigen;
- het beroep ontvankelijk te verklaren en terug te verwijzen naar het Gerecht voor een uitspraak over de gegrondheid ervan, en
- de Europese Commissie te verwijzen in de kosten van de incidentele procedure voor het Gerecht en het Hof.

Middelen en voornaamste argumenten

De hogere voorziening is gericht tegen de beschikking van het Gerecht van de Europese Unie van 18 december 2012 in zaak T-205/11, waarbij het Gerecht het beroep van de Bondsrepubliek Duitsland tot nietigverklaring van besluit 2011/527/EU van de Commissie van 26 januari 2011 betreffende de steunmaatregel van Duitsland C-7/10 (ex CP 250/09 en NN 5/10) „KStG, Sanierungsklausel” heeft verworpen.

Tot staving van haar hogere voorziening voert de Duitse regering twee middelen aan, die beide verband houden met de grief inzake ontoereikende motivering.

— Schending van het beginsel van behoorlijke rechtsbedeling, dat een bijzondere uitdrukking vormt van het algemene rechtsbeginsel van rechtszekerheid, aangezien het Gerecht de procedure die de Commissie had gekozen om kennis te geven van het litigieuze besluit verkeerd heeft geclassificeerd en niet heeft vastgesteld aan welke vormvoorwaarden een kennisgeving met ontvangstbevestiging overeenkomstig verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag ⁽¹⁾ dient te voldoen om geldig te zijn verricht.

— Schending van het beginsel van behoorlijke rechtsbedeling, dat een bijzondere uitdrukking vormt van het algemene rechtsbeginsel van rechtszekerheid, aangezien het Gerecht heeft vastgesteld dat de Commissie in het kader van de grief inzake tardieve instelling van het beroep niet hoefde te bewijzen dat de zending in ontvangst was genomen door een identificeerbare persoon die gerechtigd was om kennisgevingen in ontvangst te nemen.

⁽¹⁾ PB L 83, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Wedding (Duitsland) op 14 maart 2013 — eco cosmetics GmbH & Co. KG/Virginie Laetitia Barbara Dupuy

(Zaak C-119/13)

(2013/C 164/14)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Amtsgericht Wedding

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: eco cosmetics GmbH & Co. KG

Verwerende partij: Virginie Laetitia Barbara Dupuy

Prejudiciële vragen

1) Moet verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure ⁽¹⁾, aldus worden uitgelegd dat de verweerder ook kan verzoeken om rechterlijke heroverweging van het Europees betalingsbevel wanneer dit bevel niet of niet rechtsgeldig aan hem is betekend? Kan daarbij met name artikel 20, lid 1, of artikel 20, lid 2, van die verordening in aanmerking worden genomen?

2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord:

Dient de verweerder, wanneer het betalingsbevel niet of niet rechtsgeldig aan hem is betekend, voor zijn verzoek om heroverweging termijnen in acht te nemen? Moet daarbij met name artikel 20, lid 3, van die verordening in aanmerking worden genomen?

3) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord:

Welk procedureel rechtsgevolg doet zich voor wanneer het verzoek om heroverweging wordt toegewezen; kan daarbij met name artikel 20, lid 3, of artikel 17, lid 1, van die verordening in aanmerking worden genomen?

⁽¹⁾ PB L 399, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Wedding (Duitsland) op 14 maart 2013 — Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. m.b.H./Tetyana Bonchlyk

(Zaak C-120/13)

(2013/C 164/15)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Amtsgericht Wedding

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. m.b.H.

Verwerende partij: Tetyana Bonchlyk

Prejudiciële vragen

1) Moet verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure ⁽¹⁾, aldus worden uitgelegd dat de verweerder ook kan verzoeken om rechterlijke heroverweging van het Europees betalingsbevel wanneer dit bevel niet of niet rechtsgeldig aan hem is betekend? Kan daarbij met name artikel 20, lid 1, of artikel 20, lid 2, van die verordening in aanmerking worden genomen?

2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord:

Welk procedureel rechtsgevolg doet zich voor wanneer het verzoek om heroverweging wordt toegewezen; kan daarbij met name artikel 20, lid 3, of artikel 17, lid 1, van die verordening in aanmerking worden genomen?

⁽¹⁾ PB L 399, blz. 1.